

De dappere ridder

Er was eens heel lang geleden een prinses. Ze leefde in een groot magisch sprookjesbos. Ze woonde er zeer graag maar in het bos leefde ook nog een gruwelijk wezen! Een reuze dinosaurus! Hij terroriseerde het kasteel al eeuwen lang en woonde in een grot in het verboden deel van het bos, waar niemand ooit durfde komen.

Op een dag wandelde de prinses in het bos en zag toen iets vreemds. Er waren twee ridders aan het spelen met papieren vliegtuigjes. De prinses kwam dichterbij en trapte op een takje, **KRAK!** De Jongste ridder draaide zich om, keek recht in de ogen van de prinses en werd op slag smoorverliefd op haar. Hij kwam naar haar toe en verklaarde zijn liefde aan haar. De prinses vond dat de ridder eerst zijn liefde moest bewijzen! Maar ze vroeg het onmogelijke van hem. De Dinosaurus verslaan! Maar voor haar zou de ridder door het vuur gaan, dus hij nam de uitdaging trots aan! De volgende dag begon hij al aan zijn lange, zware tocht. Hij was op veel voorbereid maar wat hem dan allemaal te wachten stond, kon niemand zich op voorzien.....

Hij was nog geen uurtje weg toen hij de eerste hindernis al tegenkwam. De brug van de dwergen! Hij moest hierover om de dinosaurus te kunnen verslaan! Hij zette er één voet op en op dat moment kwamen er zeven dwergen voor hem staan. **HALT!** Jij mag er niet over! zeiden de dwergen in koor. Waarom niet? Vroeg de ridder. Je moet eerst een opdracht doen voor ons! De dwergen zaten zelf met een groot probleem. Bij hen thuis zat een spook in huis waardoor ze al weken niet konden slapen. Maar dit was geen probleem voor de ridder. Ga maar al, zei de ridder tegen de dwergen, ik kom straks wel langs. De ridder had een plan maar hiervoor moest hij eerst bij zijn oma passeren die een eindje verderop woonde. Zij had ooit een middel tegen spoken gekregen van een tovenaars die ooit verliefd op haar was. Een magisch lieveheersbeestje! Als je haar in de kamer zet, kunnen de spoken niet snel genoeg weg zijn! Gelukkig was zijn oma thuis. Hij legde het probleem uit en kreeg meteen het lieveheersbeestje mee! Ze kneep hem eens in zijn wang, gaf hem nog een dikke bees en zwaaide hem uit. Hij haastte zich naar het huis van de dwergen, zette het lieveheersbeestje op de tafel. Ze begon te draaien en te draaien en alle spoken gilden en vlogen het huis uit! De dwergen waren blij en de ridder mocht de brug oversteken.

Even later, tijdens het wandelen, hoorde hij in de verte een gehuil. Wat is dat? Is dat een klein huisje? Maar toen hij dichterbij kwam zag hij dat het geen huisje was maar een indianentent, een tipi. Hij kwam nog dichterbij en zag dat er een indiaan zat te huilen op de rand van zijn tipi, het was het opperhoofd van de stam **WAKAWAKA**. Wat scheelt er? vroeg de ridder bezorgd. Mijn dochter is gekidnapt door een beer! Riep de indiaan huilend. De ridder had zoveel met hem te doen dat hij besloot de indiaan te helpen. Ik haal je dochter terug! Zei de ridder zelfverzekerd. Dankjewel! Dankjewel! Zei de indiaan en hij vloog met zijn armen om de ridder.

In de verte zag de ridder een donker padje dat leidde naar een grot. Daar zal vast de schuilplaats zijn van de beer, bedacht de ridder. Toen hij dichterbij kwam, hoorde hij een luid gesnurk. De ridder ging de donkere grot binnen en zag de beer liggen in het midden van zijn grot. Hij was aan het slapen! Hij zag meteen de indianenprinses. Ze zat opgesloten in een kooi achterin de grot. Alleen moest hij over de beer stappen om de prinses te kunnen bevrijden. De ridder zette één voet over de beer, op dat moment snurkte de beer heel luid en hij rolde zich om. De ridder verschoot maar had nog op tijd zijn voet kunnen wegtrekken. Toen de beer weer stil lag, zette hij zijn voet weer over de beer en dan zijn andere erbij. Gelukt! Hij opende de kooi van de prinses en ze renden naar buiten. Samen kwamen ze aan de tent van haar vader, het opperhoofd van WAKAWAKA. Hij was zooooo blij dat hij een cadeautje had voor de ridder. Een eend met een zilveren snavel, een supersnavel die overal kan doorprikken. Samen zette ze hun lange tocht verder. Ze waren al een tijdje aan het stappen toen het al donker begon te worden. Ze zochten een slaappleats en vonden een zacht stukje mos onder een boom. Het duurde niet lang voor ze allebei als een blok in slaap vielen.

De volgende ochtend werden ze wakker door een hels kabaal! Hahaha! Klonk het boven hun hoofd met een enge schelle stem. Ze keken omhoog en zagen een heks op haar bezem cirkeltjes rond hen vliegen. Jullie zitten op mijn deel van het land! Zei ze boos. Maak dat jullie wegkomen! Of ik verander jullie in kikkers!! De ridder en de eend liepen zo snel ze konden en vonden een schuilplaats in een holle boom. De heks zocht en zocht maar kon hen niet meer vinden dus vertrok ze weer op haar bezem. Ze bleven nog even zitten voor de zekerheid en kwamen dan tevoorschijn. Maar op het moment dat ze dachten veilig te zijn, sprong er een dinosaurus voor hun pad. Rawww! Riep hij met een brullende stem. De ridder stak hem met het zwaard maar dat werkte niet! Het zwaard ging gewoon stuk! Dan hadden ze een idee! De snavel van de eend! De eens vloog naar de voeten van de dinosaurus en begon erin te prikken en te prikken! Auw! Auw! Auw! Dat doet pijn, dat doet pijn! Stop! Ik doe alles wat jullie willen! beloofd! Riep de dinosaurus luid. Laat de prinses en haar kasteel gerust en kom nooit meer in dat deel van het bos! Antwoordde de ridder. OK OK! zal ik doen. Zei de dinosaurus verslagen. De ridder was blij en had zijn opdracht volbracht dus vertrok hij naar het kasteel om zijn lieftallige prinses het goede nieuws te vertellen. Toen de ridder was aangekomen van zijn lange tocht, had de prinses het goede nieuws al gehoord en was zo blij dat ze meteen met hem wilde trouwde. Ze kregen 2 kindjes en ze leefden nog lang en gelukkig.

the end

Dit verhaal hebben we geschreven met de kinderen en als toneeltje gebracht voor alle groepen.

Opvang Buurthuis, Sinaai

Felbe en
Yasmine

Opvang Leeburg Simaai

Sprookjesgeedicht

Sneeuwitje, een sprookje over liefde
en ontroering

Pohahontas een sprookje over held-
haftigheid en moed

Roodkapje een sprookje over
angst en vriendschap

Over veel dingen gaan sprookjes, dat is
zeher

Ook kan je ze niet eten of drink-
en uit een beher

Koningen en koninginnen daar
gaat het over

Jodelende prinsessen komen ook
vaak op de cover

Eendjes die belijft zijn zijn ook heel
populair

Slot : sprookjes zijn fair

Smeeuw witje

Er was eens een meisje. Haar gezicht was zo bleek als een vanilleijsje.

Haar lippen zo rood als een brandweerboot. En haar haren zo bruin als haar moesterin. Het meisje was zo lief, maar vond maar niet haar hartemidief. Ze was al bijna de wanhoop nabij. Maar oppeems werd ze toch nog blij. Want ze ondekhte zeven dwergen in hun huisje over de bergen. Ze leefde daar nog lang en fijn en dit gedicht / verhaal is nu tem

Eind

opvang De Sprinkhaan
Yasmine